

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α**ΤΗΣ 4^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 29^{ης} ΙΟΥΝΙΟΥ 2010**

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Πρόεδρος, Ευστάθιος Ροντογιάννης, Ιωάννης Καραβοκύρης, Νικόλαος Αγγελάρας, Φλωρεντία Καλδή, Γεώργιος Κωνσταντάς και Διονύσιος Λασκαράτος, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Ευάγγελος Νταής, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Σωτηρία Ντούνη, Νικόλαος Μηλιώνης, Άννα Λιγωμένου, Γεώργιος Βοΐλης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Γεωργία Μαραγκού, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης, Χριστίνα Ρασσιά και Θεολογία Γναρδέλλη, Σύμβουλοι.

Οι Αντιπρόεδροι Χρήστος Ντάκουρης και Θεοχάρης Δημακόπουλος και οι Σύμβουλοι Μιχαήλ Ζυμής, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ευαγγελία - Ελισσάβητ Κουλουμπίνη και Αγγελική Μυλωνά απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης οι Σύμβουλοι Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Σωτηρία Ντούνη, Άννα Λιγωμένου και Γεωργία Μαραγκού, που ορίστηκαν από τον Πρόεδρο εισηγητές, φέρουν προς συζήτηση το σχέδιο νόμου «ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ», που εστάλη στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το υπ' αριθ. πρωτ. 85318/0092/25.6.2010 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ. 47^η Δ/ση Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας και Ενστάσεων), για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Το σχέδιο αυτό έχει ως εξής :

«Σχέδιο Νόμου

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Αθήνα, Ιούνιος 2010

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Βασικές συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις

Άρθρο 1

Εννοιολογικοί προσδιορισμοί

1. Βασική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές και χορηγείται μετά την 1.1.2015 υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος αυτός.

2. Αναλογική σύνταξη: Το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος των ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε τακτικού υπαλλήλου ή λειτουργού του Δημοσίου ή στρατιωτικού που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου.

Άρθρο 2

Ασφαλιστικό καθεστώς διοριζόμενων στο Δημόσιο από 1-1-2011

1. α. Οι προσλαμβανόμενοι για πρώτη φορά από 1.1.2011 και μετά, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

β. Τα ανωτέρω πρόσωπα ασφαλιζονται για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπαξ βοήθημα στους οικείους φορείς, στους οποίους υπάγονται όσοι από αυτούς έχουν ασφαλισθεί για πρώτη φορά από 1.1.1993 και μετά σε ασφαλιστικό Φορέα κύριας ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους στρατιωτικούς που κατατάσσονται από 1.1.2011 και μετά.

3. Οι διατάξεις του ν.1897/1990 καθώς και της παρ.15 του άρθρου 9 και της παρ.17 του άρθρου 34 του π.δ.169/2007, όπως ισχύουν, κατά το μέρος που αφορούν τον υπολογισμό της σύνταξης των προσώπων που υπάγονται σ' αυτές, εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την κατά τα ανωτέρω υπαγωγή των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου αυτού, στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 3

Βασική σύνταξη

1. Από 1.1.2015 και εφεξής καθιερώνεται βασική σύνταξη. Το ύψος του ποσού της βασικής σύνταξης για το έτος 2010 καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360,00 €) και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. α' της παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου αυτού.

2. Την ανωτέρω βασική σύνταξη δικαιούνται:

α. Τα πρόσωπα της παρ.1 του άρθρου 2 , ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση, που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1.1.2015 και εφεξής. Η βασική σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία έναρξης της συνταξιοδότησης από το Δημόσιο. Σε όσους η σύνταξη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του Κεφαλαίου αυτού, αποτελεί άθροισμα δύο τμημάτων, η βασική σύνταξη υπολογίζεται αναλογικά με βάση τα έτη ασφάλισης από 1.1.2011 και εφεξής προς το συνολικό χρόνο ασφάλισης.

β. Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται αναλόγως στις περιπτώσεις που η σύνταξη καταβάλλεται μειωμένη, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β΄ της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210Α΄) και της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165Α΄), όπως ισχύουν, στις περιπτώσεις μεταβίβασης της σύνταξης λόγω θανάτου.

γ. Η μείωση της βασικής σύνταξης προκειμένου για τα πρόσωπα που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β΄ της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 και της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992, ανέρχεται σε 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας πλήρους συνταξιοδότησης.

δ. Οι ανωτέρω μειώσεις της βασικής σύνταξης δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα του τετάρτου εδαφίου της περ. α΄ της παρ. 1 των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007 καθώς και στις περιπτώσεις καταβολής σύνταξης λόγω αναπηρίας, οπότε το ποσό της βασικής σύνταξης καταβάλλεται ακέραιο ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

ε. Στις περιπτώσεις χορήγησης σύνταξης λόγω θανάτου, το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται για τον επιζώντα σύζυγο και κάθε συνδικαιούχο πρόσωπο, με βάση το δικαιούμενο ποσοστό σύνταξης. Προκειμένου για τέκνα, η βασική σύνταξη καταβάλλεται για όσο χρόνο δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, μετά δε τη διακοπή της συνταξιοδότησής τους, το ποσοστό της βασικής σύνταξης που δικαιούνταν, προσαυξάνει ανάλογα το μερίδιο σύνταξης των λοιπών συνδικαιούχων προσώπων.

Εάν κάποιος από τα πρόσωπα της περίπτωσης αυτής λαμβάνει σύνταξη και από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μιας σύνταξης λόγω θανάτου, από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, δικαιούται βασική σύνταξη για την εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη ή για τη μεγαλύτερη από τις συντάξεις λόγω θανάτου. Προκειμένου για συνταξιούχους εξ ιδίου δικαιώματος με περισσότερες της μιας συντάξεις χορηγείται μία βασική σύνταξη. Στην περίπτωση συνταξιούχου ή δικαιούμενου

μιας πλήρους σε ποσό και μιας μειωμένης κύριας σύνταξης, το ποσό της χορηγούμενης βασικής σύνταξης είναι πλήρες και καταβάλλεται από τον φορέα που χορηγεί την πλήρη σύνταξη. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης σε αυτή την κατηγορία συνταξιούχων είναι ο απονέμων την αναλογική σύνταξη φορέας κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

3. Όσοι δεν έχουν συμπληρώσει 15 έτη ασφάλισης στο Δημόσιο, εφόσον πληρούν αθροιστικά τα παρακάτω κριτήρια:

i) έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους.

ii) το ατομικό και το οικογενειακό τους εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, δεν υπερβαίνουν το 14πλάσιο και το 28πλάσιο του κατά τα ανωτέρω πλήρους ποσού βασικής σύνταξης, αντίστοιχα.

iii) διαμένουν στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 15^{ου} και του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Το ύψος της βασικής σύνταξης είναι πλήρες για όσους πληρούν αθροιστικά τα ανωτέρω κριτήρια και έχουν συμπληρώσει στη χώρα τουλάχιστον τριανταπέντε (35) πλήρη έτη διαμονής και μειώνεται κατά 1/35 για κάθε ένα έτος που υπολείπεται των τριανταπέντε (35) ετών διαμονής. Η βασική σύνταξη στην κατηγορία αυτή των δικαιούχων δεν μεταβιβάζεται. Αρμόδιος φορέας καταβολής της βασικής σύνταξης γι' αυτή την κατηγορία είναι το Δημόσιο το οποίο καταβάλλει το αναλογικό ποσό σύνταξης.

Άρθρο 4

Αναλογικό ποσό σύνταξης

1. Όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση του Δημοσίου έως και 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015, δικαιούνται:

α) αναλογικό τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους στο Δημόσιο έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης και τις συντάξιμες αποδοχές όπως ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησής τους, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση.

β) αναλογικό τμήμα σύνταξης με βάση το χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

2. Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης, με συνυπολογισμό των ετών ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει

ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010, με βάση ποσοστά επί των προβλεπόμενων συντάξιμων αποδοχών, τα οποία καθορίζονται ως εξής:

ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ		ΕΤΗΣΙΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΑΣΦΑΛ. ΒΙΟ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΑΠΟ	ΕΩΣ	
1	15	0,80%
16	18	0,86%
19	21	0,92%
22	24	0,99%
25	27	1,06%
28	30	1,14%
31	33	1,22%
34	36	1,31%
37	39	1,40%
40	50	1,50%

3. Ως μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές, για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το ηλικίο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου, πλην των αποδοχών του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης και επί των οποίων καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς τον υπολογισμό των τριμήνων αποδοχών, των δώρων εορτών και επιδόματος αδείας, δια του αριθμού των μηνών υπηρεσίας που έχει πραγματοποιήσει ο υπάλληλος εντός της χρονικής αυτής περιόδου. Για τον προσδιορισμό των παραπάνω ασφαλιστέων αποδοχών, οι αποδοχές του υπαλλήλου, για κάθε ημερολογιακό έτος, πλην των ασφαλιστέων αποδοχών του τελευταίου έτους ή τμήματος έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, λαμβάνονται υπόψη αυξημένες κατά τη μεταβολή του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και με συντελεστή ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής.

4. Ειδικά για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης πριν την 1.1.2015, το τμήμα της μηνιαίας σύνταξης που αντιστοιχεί σε κάθε έτος ασφάλισης από 1.1.2013 και εφεξής δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2% των μηνιαίων συντάξιμων

αποδοχών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11 του νόμου αυτού και της παρ. 7 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010 (Α' 67).

5. Οι δικαιούχοι και το ποσό σύνταξης λόγω θανάτου ορίζονται σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου καθώς και τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

6. Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, όπως ισχύουν κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

7. Οι διατάξεις περί διαδοχικής ασφάλισης όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαγομένους στο ασφαλιστικό καθεστώς του Δημοσίου. .

8. Από την 1.1.2011 και ανά διετία η Εθνική Αναλογιστική Αρχή εκπονεί αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες επικυρώνονται από την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αντικείμενο τη συνεχή παρακολούθηση της εξέλιξης της εθνικής συνταξιοδοτικής δαπάνης. Με ειδικό νόμο ανακαθορίζονται οι συντάξεις (βασική, αναλογική, επικουρική) με στόχο τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Το ύψος των ανωτέρω δαπανών, προβαλλόμενο έως το έτος 2060, δεν πρέπει να υπερβαίνει το περιθώριο αύξησης των 2.5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ, με έτος αναφοράς το 2009.

Άρθρο 5 **Πιστοποίηση Αναπηρίας**

1. Μετά τη δημιουργία του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), από 1.1.2011 καταργούνται όλες οι Επιτροπές πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και την Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή της Ελληνικής Αστυνομίας. Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου που προβλέπουν δικαιοδοσία των Ανωτάτων Υγειονομικών Επιτροπών, Στρατού (Α.Σ.Υ.Ε.), Ναυτικού (Α.Ν.Υ.Ε.), Αεροπορίας (Α.Α.Υ.Ε.), καθώς και της Ανώτατης Υγειονομικής Επιτροπής της Ελληνικής Αστυνομίας, εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Το ποσοστό αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη ή σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένηση ή η συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων καθώς και οι υποτροπές αυτών, προκαθορίζεται για όλους τους Ασφαλιστικούς Φορείς συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου με εκατοστιαία αναλογία σε Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας, που εκδίδεται εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μετά από γνώμη Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και στην οποία συμμετέχει υποχρεωτικά εκπρόσωπος που υποδεικνύεται από την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜεΑ). Έως την έκδοση του νέου Ενιαίου Κανονισμού η αναπηρία προσδιορίζεται σύμφωνα με όσα προβλέπονται από τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου. Από της εφαρμογής του Ενιαίου Κανονισμού οι επιλαμβανόμενες των περιπτώσεων Υγειονομικές Επιτροπές υποχρεούνται στις γνωματεύσεις τους να μνημονεύουν ρητά το σχετικό εδάφιο ή τον συνδυασμό εδαφίων στα οποία ερείδεται ο προσδιορισμός του ποσοστού αναπηρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ **Λοιπές ασφαλιστικές ρυθμίσεις**

Άρθρο 6

**Όρια ηλικίας συνταξιοδότησης πολιτικών υπαλλήλων του Δημοσίου.
Εξίσωση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών
υπαλλήλων του Δημοσίου**

1. α. Οι διατάξεις του δευτέρου και τρίτου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210Α'), αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«Για τις γυναίκες υπαλλήλους, οι οποίες έχουν προσληφθεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι έγγαμες ή χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση δέκα επτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010 και για όσες συμπληρώνουν τα δέκα επτά (17) έτη και έξι (6) μήνες από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μετά, προστίθενται δύο και

ήμισυ έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση είκοσι πέντε (25) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

Κατ' εξαίρεση για τους υπαλλήλους που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά αρκεί η συμπλήρωση εικοσαετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010 η οποία αυξάνεται κατά ένα (1) έτος για όσους συμπληρώνουν την εικοσαετία εντός του έτους 2011 και για όσους συμπληρώνουν την εικοσαετία από 1.1.2012 και μετά, κατά δύο (2) έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση είκοσι πέντε (25) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους».

β. Οι διατάξεις του δευτέρου και τρίτου εδαφίου της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«Για τις γυναίκες στρατιωτικούς, οι οποίες έχουν καταταγεί μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 1982 και είναι έγγαμες ή χήρες με άγαμα παιδιά ή διαζευγμένες με άγαμα παιδιά ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά, αρκεί η συμπλήρωση δέκα επτά (17) ετών και έξι (6) μηνών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010 και για όσες συμπληρώνουν τα δέκα επτά (17) έτη και έξι (6) μήνες από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μετά, προστίθενται δύο και ήμισυ έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση είκοσι πέντε (25) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

Κατ' εξαίρεση για τους στρατιωτικούς γενικά, που έχουν τρία τουλάχιστον παιδιά αρκεί η συμπλήρωση εικοσαετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010, η οποία αυξάνεται κατά ένα (1) έτος για όσους συμπληρώνουν την εικοσαετία εντός του έτους 2011 και για όσους συμπληρώνουν την εικοσαετία από 1.1.2012 και μετά, κατά δύο (2) έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση είκοσι πέντε (25) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάταξής τους».

2. α. Οι διατάξεις της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«α. Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μέχρι 31^η Δεκεμβρίου 1997 το πεντηκοστό πέμπτο (55^ο) έτος της ηλικίας τους, συμπληρωμένο».

β. Οι διατάξεις του πρώτου και δευτέρου εδαφίου της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«β) Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1^{ης} Ιανουαρίου 1998 και μετά, καθώς και για όσους προσλήφθηκαν για πρώτη φορά στο Δημόσιο από 1^{ης} Ιανουαρίου 1983 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992:

βα) Το πενήτηκοστό δεύτερο (52^ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά, το οποίο αυξάνεται στο 55^ο έτος από 1^{ης} Ιανουαρίου 2012 και στο 65^ο έτος από 1^η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

ββ) Το εξηκοστό πέμπτο (65^ο) έτος της ηλικίας τους συμπληρωμένο, για τους άνδρες υπαλλήλους. Ειδικά για τις γυναίκες υπαλλήλους της υποπερίπτωσης αυτής το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης ορίζεται στο εξηκοστό (60^ό) έτος για το έτος 2010, το οποίο αυξάνεται από 1^η Ιανουαρίου 2011 κατά ένα (1) έτος και από 1^η Ιανουαρίου 2012 και μετά κατά δύο (2) έτη, για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους της ηλικίας τους.

βγ). Το πενήτηκοστό (50^ό) έτος της ηλικίας συμπληρωμένο για γυναίκες που έχουν ανίκανο για την άσκηση κάθε βιοποριστικού επαγγέλματος παιδί ή σύζυγο, κατά ποσοστό εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω.

Οι διατάξεις της υποπερίπτωσης αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή από 1.1.2013 και για τους άνδρες υπαλλήλους της κατηγορίας αυτής.

γ. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, ο υπάλληλος θα ακολουθεί το όριο ηλικίας που ισχύει κατά το χρόνο που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης».

3. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«β. Η σύνταξη των γυναικών υπαλλήλων που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1η Ιανουαρίου 1998 και μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2010, μπορεί να καταβληθεί μετά τη συμπλήρωση του πενήτηκοστού πέμπτου (55^{ου}) έτους της ηλικίας τους, το οποίο αυξάνεται από 1^η Ιανουαρίου 2011 κατά ένα (1) έτος και από 1^η Ιανουαρίου 2012 και μετά κατά δύο (2) έτη, για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους της ηλικίας τους. Στην περίπτωση αυτή, η σύνταξη μειώνεται κατά

1/200 του ποσού αυτής για κάθε μήνα, που υπολείπεται από την έναρξη καταβολής της και μέχρι τη συμπλήρωση, του κατά περίπτωση ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης».

4. α. Οι διατάξεις της περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται από 1.1.2011, ως εξής:

«γ. Για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα πέντε (35) έτη πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας το έτος 2010, η σύνταξη καταβάλλεται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του πεντηκοστού ογδού (58^{ου}) έτους της ηλικίας τους. Ο ανωτέρω χρόνος υπηρεσίας για όσους συμπληρώνουν αυτόν από το έτος 2011 και μετά, αυξάνεται κατά 2 έτη για έτος 2011 και για κάθε επόμενο ημερολογιακό έτος κατά 9 μήνες και μέχρι τη συμπλήρωση σαράντα (40) ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

Το όριο ηλικίας που προβλέπεται από το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης αυτής, αυξάνεται σταδιακά από 1.1.2011 κατά ένα (1) έτος ετησίως και μέχρι τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας.

Τα έτη υπηρεσίας καθώς και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται από τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους έχουν προσληφθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 1983 και συμπληρώνουν τριάντα επτά (37) έτη πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας από 1.1.2011 και μετά».

5. Οι διατάξεις της περ. ε' της παρ. 2, της περ. α' κατά το μέρος που αφορά τους δικαστικούς και της περ. στ', της παρ. 3, του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, καταργούνται από 1.1.2011 και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.

6. Οι διατάξεις του δευτέρου εδαφίου της περ. ζζ' της παρ. 3 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται από 1.1.2011, ως εξής:

«Η κατά το προηγούμενο εδάφιο επταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1^η Ιανουαρίου 1998, αυξάνεται κατά ένα εξάμηνο για κάθε ημερολογιακό έτος από την 1^η Ιανουαρίου 1998 μέχρι τη συμπλήρωση 10 πλήρων ετών, ο δε υπάλληλος θα

ακολουθεί το αυξημένο όριο, που ισχύει κατά το έτος θεμελίωσης του δικαιώματος.»

7. α. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165Α'), αντικαθίστανται από 1.1.2013 ως εξής:

«Προκειμένου για όσους έχουν ανάκαμα για κάθε βιοποριστική εργασία παιδιά αρκεί η συμπλήρωση του πεντηκοστού πέμπτου (55ου) έτους της ηλικίας τους εφόσον έχουν εικοσιπενταετή (25ετή) πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία».

β. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 3 του ν.2084/1992, καταργείται από 1.1.2013.

γ. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με τις διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 1 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160Α'), αντικαθίσταται από 1.1.2011, ως εξής:

«Η σύνταξη όμως αυτή αρχίζει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65^{ου}) έτους της ηλικίας.»

8. α. Από 1.1.2011 το πεντηκοστό όγδοο (58^ο) έτος της ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών υπαλλήλων της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (ΦΕΚ 78Α'), διαμορφώνεται στο πεντηκοστό ένατο (59^ο) έτος, αυξανόμενο από 1^{ης} Ιανουαρίου 2012 και μετά στο εξηκοστό (60^ο) έτος.

β. Από 1.1.2011 το πεντηκοστό τρίτο (53^ο) έτος της ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών υπαλλήλων της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3660/2008, διαμορφώνεται στο πεντηκοστό πέμπτο (55^ο) έτος, αυξανόμενο από 1^{ης} Ιανουαρίου 2012 και μετά κατά δύο και μισό (2 ½) έτη για κάθε ημερολογιακό έτος και μέχρι τη συμπλήρωση του εξηκοστού (60^{ου}) έτους της ηλικίας τους.

9. Από 1.1.2011 τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται από τις διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, για τους τακτικούς δημοσίους υπαλλήλους, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους δικαστικούς λειτουργούς και το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

10. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, η ενηλικίωση των τέκνων θεωρείται ότι γίνεται την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο συμπληρώνουν το 18^ο έτος της ηλικίας τους.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές θα έχουν θεμελιώσει δικαίωμα σύνταξης μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2010, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, όπως αυτές ισχύουν κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού. Για τα πρόσωπα αυτά εξακολουθούν να ισχύουν όσα προβλέπονται από τις αντικαθιστώμενες ή καταργούμενες διατάξεις, κατά περίπτωση, τόσο για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης όσο και για τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Άρθρο 7

Αναπροσαρμογή συντάξεων και ορίων ηλικίας

1. α. Από 1.1.2014 οι συντάξεις του Δημοσίου γενικά, συμπεριλαμβανομένων των χορηγιών και των βοηθημάτων, δύνανται να αναπροσαρμόζονται κατ' έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

β. Οι διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου με τις οποίες προβλέπεται αναπροσαρμογή ή αύξηση των συντάξεων, χορηγιών και βοηθημάτων που καταβάλλονται από αυτό, κατά τρόπο διαφορετικό από τον οριζόμενο με τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης ή με βάση τις ισχύουσες κάθε φορά μισθολογικές διατάξεις, καταργούνται.

2. α. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης που προβλέπονται από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του δημοσίου, ανακαθορίζονται ανά δεκαετία, κατά το 1/3 του μέσου όρου της μεταβολής του προσδόκιμου ζωής του πληθυσμού της χώρας, με σημείο αναφοράς την ηλικία των 65 ετών. Η αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκδίδεται κατά το τελευταίο έτος κάθε δεκαετίας, με βάση τους σχετικούς δείκτες που προσδιορίζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή για την ίδια χρονική περίοδο, και αφορούν στην επόμενη δεκαετία.

β. Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από 01.01.2021 και κατά την πρώτη εφαρμογή της ως δεκαετία λαμβάνεται η χρονική περίοδος 2011 έως 2020.

Άρθρο 8

Όροι συνταξιοδότησης επιζώντος συζύγου

1. α. Η σύνταξη που χορηγείται στον επιζώντα σύζυγο με βάση τις οικείες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, κατά περίπτωση, περιορίζεται ως ακολούθως:

Αν η διαφορά ηλικίας μεταξύ του αποβιώσαντος και της συζύγου του, αφαιρουμένου του διαστήματος του γάμου τους, είναι μεγαλύτερη από δέκα έτη, η σύνταξη του επιζώντος συζύγου, υφίσταται, κατά πλήρες έτος διαφοράς, μείωση που καθορίζεται σε:

1% για τα έτη που συμπεριλαμβάνονται μεταξύ του 10^{ου} και του 20ού έτους.

2% για τα έτη από το 21^ο έως το 25^ο έτος.

3% για τα έτη από το 26^ο έως το 30^ο έτος.

4% για τα έτη από το 31^ο έως το 35^ο έτος.

5% για τα έτη από το 36^ο και άνω.

β. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν ισχύουν, εφόσον ο επιζών σύζυγος είναι ανάπηρος κατά ποσοστό 67% και άνω καθώς και για όσο χρόνο συμμετέχουν στη σύνταξη ανάπηρα ή ανήλικα τέκνα ή τέκνα που σπουδάζουν υπό τις προϋποθέσεις της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007. Επίσης ο ανωτέρω περιορισμός δεν ισχύει για τις συντάξεις που χορηγούνται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120Α') και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α') καθώς και αυτές του π.δ. 168/2007 (ΦΕΚ 209Α').

2. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 13 του ν.... /2010 έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους επιζώντες συζύγους που λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο, με εξαίρεση όσους λαμβάνουν και εξ' ιδίου δικαιώματος σύνταξη από το Δημόσιο, ή πολεμική σύνταξη γενικά ή σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α' 120) και 1977/1991 (Α'185) καθώς και για όσους υπάγονται στις διατάξεις της παρ.14 του άρθρου 8 του ν.2592/1998 (Α'57).

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων καθώς και αυτές της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν.3620/2007 (ΦΕΚ 276Α'), έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του π.δ. 167/2007 (ΦΕΚ 208Α').
4. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

Άρθρο 9

Συνταξιοδότηση θυγατέρων

1. α. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.»
- β. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«5. Οι θυγατέρες και άπορες άγαμες αδελφές, αποκτούν δικαίωμα σύνταξης με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που αποκτούν το δικαίωμα αυτό και τα αγόρια.»
- γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σ' αυτές υπάγονται στις διατάξεις του π.δ.167/2007και του π.δ. 168/2007.
- δ. Οι διατάξεις της περ. γ' της παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του π.δ. 169/2007, της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 167/2007 καθώς και της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 35 του π.δ. 168/2007, καταργούνται και οι ακολουθούσες περιπτώσεις αναριθμούνται αναλόγως.
- ε. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα συνταξιοδότησης γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

2. α. Οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 5 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 50πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 50πλάσιο όχι όμως και το 60πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

β. Οι διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 31 του π.δ. 169/2007, αντικαθίστανται ως εξής:

«Στις άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, εκτός από τις ανίκανες με ποσοστό 67% και άνω, μετά την ενηλικίωσή τους ή το τέλος των σπουδών τους η σύνταξή τους καταβάλλεται ολόκληρη μεν αν το συνολικό, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξη, μηνιαίο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημά τους, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, δεν υπερβαίνει το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά το έτος που αποκτήθηκαν τα εισοδήματα, περιορίζεται δε κατά το ένα τρίτο (1/3) του ποσού της, αν το εισόδημα αυτό υπερβαίνει το 30πλάσιο όχι όμως και το 40πλάσιο, κατά το ένα δεύτερο (1/2) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 40πλάσιο, όχι όμως και το 60πλάσιο και κατά τα τρία τέταρτα (3/4) αυτής εφόσον υπερβαίνει το 60πλάσιο όχι όμως και το 70πλάσιο, μετά την υπέρβαση του οποίου η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται.»

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του π.δ.167/2007 και του π.δ. 168/2007, κατά περίπτωση.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή για τα αναφερόμενα σ' αυτές πρόσωπα, των οποίων το δικαίωμα συνταξιοδότησης γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού.

Άρθρο 10 **Απασχόληση συνταξιούχων**

1. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1), έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65Α') ή αυτοαπασχολούνται.

Οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 καθώς και των παρ. 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν, να δηλώσουν τούτο στην Υπηρεσία Συντάξεων του Γ.Λ.Κ. Παράλειψη της δηλώσεως συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή κατά το διάστημα που αυτοαπασχολείτο, και πρόστιμο επί του καταλογισθέντος ποσού ίσο με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Άρθρο 11 **Προσαυξήσεις συντάξεων πέραν των 35 ετών**

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 του ν. 1902/1990 (Α' 138), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου συντάξιμου μισθού των υπαλλήλων ή στρατιωτικών που προσλήφθηκαν ή κατατάχθηκαν αντίστοιχα μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετούς συντάξιμου χρόνου, αυξάνεται κατά δύομισι τοις εκατό (2,5%) για κάθε έτος υπηρεσίας πέραν του 35ου έτους μέχρι και του 40^{ου}.».

2. Η προσαύξηση της προηγούμενης παραγράφου δεν ισχύει για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015 και εφεξής.

Άρθρο 12

Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

1. Από 1.8.2010 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ) η οποία τηρείται σε λογαριασμό με οικονομική αυτοτέλεια, στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) το οποίο συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

2. α. Η ΕΑΣ παρακρατείται μηνιαία από τις συντάξεις που καταβάλλονται από το Δημόσιο ως εξής:

α. Για συντάξεις από 1.400,01 € έως 1.700,00 €, ποσοστό 3%

β. Για συντάξεις από 1.700,01 € έως 2000,00 €, ποσοστό 4%

γ. Για συντάξεις από 2.000,01 € έως 2.300,00 €, ποσοστό 5%

δ. Για συντάξεις από 2.300,01 € έως 2.600,00 €, ποσοστό 6%

ε. Για συντάξεις από 2.600,01 € έως 2.900,00 €, ποσοστό 7%

στ. Για συντάξεις από 2.900,01 € έως 3.200,00 €, ποσοστό 8%

ζ. Για συντάξεις από 3.200,01 € έως 3.500,00 €, ποσοστό 9%

η. Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω, ποσοστό 10%

β. Για τον προσδιορισμό του συνολικού ποσού της σύνταξης της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής, λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης καθώς και τα συγκαταβαλλόμενα με αυτή ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (ΦΕΚ 117Α') και της τυχόν προσωπικής και αμεταβίβαστης διαφοράς.

3. Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται των χιλίων τετρακοσίων ευρώ (1.400 €). Σε κάθε περίπτωση το τελικό ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δεν μπορεί να υπολείπεται του ανώτατου ποσού της σύνταξης που προκύπτει μετά την παρακράτηση της εισφοράς για την αμέσως προηγούμενη κατηγορία.

4. α. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, για τον προσδιορισμό των ποσών σύνταξης της παραγράφου 2 λαμβάνεται υπόψη το συνολικό ποσό της σύνταξης που έχει μεταβιβασθεί και το παρακρατηθέν ποσό επιμερίζεται ανάλογα.

β. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο περισσότερων της μίας κύριας σύνταξης από το Δημόσιο ή από άλλο Ασφαλιστικό Φορέα, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των συντάξεων αυτών. Η παρακράτηση γίνεται από το Φορέα που χορηγεί το μεγαλύτερο ποσό σύνταξης.

γ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης περίπτωσης της παραγράφου αυτής.

5. Τα ποσά που παρακρατούνται με ευθύνη του Δημοσίου αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα.

6. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις χορηγίες και τα βοηθήματα που καταβάλλει το Δημόσιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άρθρο 13

Εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή

1. Στους συνταξιούχους και χορηγιούχους του Δημοσίου, από ίδιο δικαίωμα ή από μεταβίβαση με εξαίρεση όσους λαμβάνουν σύνταξη δικαστικού ή μέλους του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή ιατρού του Εθνικού Συστήματος Υγείας ή βουλευτή ή σύνταξη των διατάξεων του άρθρου 27 του ν. 1813/1988 (ΦΕΚ 243Α'), χορηγείται εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή για το έτος 2009.

2. Το ποσό της έκτακτης οικονομικής παροχής ανέρχεται:

α) σε 500 ευρώ για μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη, μέχρι του ποσού των 800 ευρώ.

β) σε 300 ευρώ για μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη από του ποσού των 800,01 ευρώ μέχρι του ποσού των 1.100 ευρώ.

Για μηνιαία ακαθάριστη βασική σύνταξη ποσού από 1.100,01 ευρώ και άνω δεν καταβάλλεται η έκτακτη οικονομική παροχή.

Ως ημερομηνία προσδιορισμού του ποσού της μηνιαίας ακαθάριστης βασικής σύνταξης, λαμβάνεται υπόψη η 31-12-2008.

3. Η ανωτέρω έκτακτη οικονομική παροχή είναι αφορολόγητη, δεν υπόκειται σε κράτηση για υγειονομική περίθαλψη και δεν λαμβάνεται υπόψη για τη χορήγηση του Ε.Κ.Α.Σ.
4. Στις περιπτώσεις καταβολής στο ίδιο πρόσωπο δύο συντάξεων από το Δημόσιο, για τον προσδιορισμό της μηνιαίας ακαθάριστης βασικής σύνταξης, θα ληφθούν υπόψη αθροιστικά τα αντίστοιχα ποσά και των δύο συντάξεων και στην περίπτωση που δικαιούται, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου αυτού την ανωτέρω παροχή, αυτή θα καταβληθεί με την μία εκ των δύο συντάξεων.
5. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, το ποσό της έκτακτης οικονομικής παροχής που θα καταβληθεί στον καθένα από αυτούς είναι αυτό που αντιστοιχεί στο ποσό της ακαθάριστης μηνιαίας βασικής σύνταξης που του καταβάλλεται.
6. Δεν χορηγείται η ανωτέρω εφάπαξ έκτακτη οικονομική παροχή σε όσα από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου αυτού καταβάλλεται, μειωμένη σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 20 του Ν. 2084/1992 και 6 παρ. 9 του Ν. 2227/1994 (ΦΕΚ 129 Α') και της παρ. 14 του άρθρου 8 του Ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57Α').
7. Όσοι έχουν εξέλθει της Υπηρεσίας από 1^{ης} Ιανουαρίου 2009 μέχρι την ημερομηνία ισχύος του ν.3758/2009 (ΦΕΚ 68Α'), θα λάβουν σύμφωνα με τα ανωτέρω την έκτακτη οικονομική παροχή με τη σύνταξή τους, ενώ όσοι εξέρχονται της υπηρεσίας μετά την ημερομηνία ισχύος του νόμου αυτού θα λάβουν την παροχή αυτή με τις αποδοχές ενέργειας.
8. Όσοι κατέστησαν συνταξιούχοι εκ μεταβιβάσεως εντός του έτους 2009 δικαιούνται την έκτακτη οικονομική παροχή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό, μόνο εφόσον δεν κρίθηκε το αντίστοιχο δικαίωμα των προσώπων από τα οποία έλκουν το δικαίωμα συνταξιοδότησής τους.

Άρθρο 14
Συνταξιοδοτικό καθεστώς του αγρονομικού προσωπικού της
Ελληνικής Αγροφυλακής

1. Στο τέλος του άρθρου 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ.169/2007 ΦΕΚ 210Α'), προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:
«15. Το αγρονομικό προσωπικό της Ελληνικής Αγροφυλακής, η οποία συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3585/2007 (ΦΕΚ 148Α'), δικαιούται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο με εφαρμογή όλων των διατάξεων που ισχύουν κάθε φορά για την απονομή σύνταξης στους δημοσίους πολιτικούς υπαλλήλους.»

2. Στο τέλος του άρθρου 9 του π.δ.169/2007, προστίθεται παράγραφος 17 ως εξής:

«17α. Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης του αγρονομικού προσωπικού της παρ. 15 του άρθρου 1 του Κώδικα αυτού, λαμβάνεται υπόψη ο βασικός μισθός ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού, κατά περίπτωση, που έφερε κατά την έξοδό του από την υπηρεσία, όπως αυτός ορίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά, μαζί με την προσαύξηση του τυχόν καταβαλλομένου επιδόματος χρόνου υπηρεσίας».

Οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 3513/2006 (ΦΕΚ 265 Α'), δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα του άρθρου αυτού.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού ισχύουν από την 5 Ιουλίου 2007.

4. Η προθεσμία για την υποβολή της υπεύθυνης δήλωσης των διατάξεων της παραγράφου 17 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (ΦΕΚ 265Α'), για όσους υπαλλήλους έχουν ήδη μεταταγεί ή μεταφερθεί στην Ελληνική Αγροφυλακή από 5 Ιουλίου 2007, είτε ως αγρονομικό είτε ως πολιτικό προσωπικό αυτής, αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

5. Μετά την περίπτωση ι' της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 169/2007, όπως ισχύει, προστίθεται από 1^{ης} Ιανουαρίου 2010 περίπτωση ια' ως εξής:

«ια. για το αγρονομικό προσωπικό, το επίδομα θέσης ευθύνης των διατάξεων της περ. β', της παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 3585/2007. Το επίδομα αυτό, δεν καταβάλλεται στην περίπτωση αναπλήρωσης προϊσταμένου».

6. α. Οι συντάξεις όσων από τα πρόσωπα του άρθρου αυτού έχουν αποχωρήσει ή αποχωρούν από την Υπηρεσία μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού, αναπροσαρμόζονται οίκοθεν, από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο του άρθρου αυτού.

β. Το επίδομα της παρ. 5 του άρθρου αυτού υπόκειται από 1^{ης} Ιανουαρίου 2010 σε κράτηση για κύρια σύνταξη υπέρ Δημοσίου.

Άρθρο 15 **Συνταξιοδότηση αιρετών οργάνων**

1. Οι διατάξεις των παρ. 8 έως 13 του άρθρου 58 του π.δ.169/2007 έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους βουλευτές, τους προέδρους νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, τους νομάρχες, τους δημάρχους, και τους προέδρους Κοινοτήτων, με εξαίρεση όσους δικαιούνται σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 και 1977/1991.

2. α. Οι βουλευτές που λαμβάνουν συγχρόνως βουλευτική αποζημίωση και σύνταξη από το Δημόσιο, υποχρεούνται να επιλέξουν με ανέκκλητη δήλωσή τους, είτε την καταβολή της σύνταξής τους, είτε τη βουλευτική αποζημίωση. Η δήλωση επιλογής υποβάλλεται εντός είκοσι (20) ημερών, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού για όσους έχουν ήδη εκλεγεί, για όσους δε εκλεγούν μετά την ημερομηνία αυτή, εντός είκοσι (20) ημερών από την ανάληψη των καθηκόντων τους.

Στην περίπτωση που επιλέξουν τη λήψη τη βουλευτική αποζημίωση, αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξής τους. Η αναστολή αρχίζει από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής δήλωσης. Η σύνταξη επαναχορηγείται από την επομένη της λήξης, για οποιονδήποτε λόγο, της θητείας των ανωτέρω προσώπων.

β. Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα αιρετά όργανα των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, που λαμβάνουν συγχρόνως έξοδα παράστασης και σύνταξη από το Δημόσιο.

3. Δήμαρχοι και πρόεδροι Κοινοτήτων που επιλέγουν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, τα έξοδα παράστασης, διατηρούν το καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης στο οποίο υπάγονταν ως συνταξιούχοι, οι

δε αναλογούσες κρατήσεις υπολογίζονται επί των εξόδων παράστασης και αποδίδονται, ανά μήνα, στον οικείο ασφαλιστικό φορέα.

4. α. Τα αιρετά όργανα των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, με εξαίρεση τους προέδρους νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, τους νομάρχες, τους δημάρχους, και τους προέδρους Κοινοτήτων, που επιλέγουν την καταβολή των εξόδων παράστασης αντί των αποδοχών της οργανικής τους θέσης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 8 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40Α'), εξακολουθούν να διέπονται από το ασφαλιστικό καθεστώς των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, πρόνοιας και υγειονομικής περίθαλψης, που είχαν πριν την εκλογή τους, οπότε και ο χρόνος θητείας τους, ως αιρετών οργάνων, θεωρείται ως πραγματική και συντάξιμη υπηρεσία στη θέση από την οποία προέρχονται. Οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές υπολογίζονται επί των τακτικών μηνιαίων αποδοχών της οργανικής τους θέσης, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά και παρακρατούνται από τα έξοδα παράστασης, αποδιδόμενες, ανά μήνα, στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς. Όπου προβλέπεται εργοδοτική εισφορά αυτή καταβάλλεται από το φορέα της οργανικής τους θέσης.

β. Η ασφαλιστική – συνταξιοδοτική τακτοποίηση των προσώπων της παραγράφου αυτής για το χρονικό διάστημα από την ημερομηνία δημοσίευσης του ν.3833/2010 μέχρι την έναρξη ισχύος του Νόμου αυτού γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα από τις οικείες διατάξεις του κάθε φορέα ή ταμείου.

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και μετά την ημερομηνία ισχύος του ν.3852/2010.

Άρθρο 16

Συνταξιοδότηση υπαλλήλων της Βουλής

1. Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης των υπαλλήλων της Βουλής λαμβάνεται ποσοστό του μηνιαίου μισθού ενεργείας του μισθολογικού κλιμακίου που αντιστοιχεί σε δημόσιο υπάλληλο της ίδιας μισθολογικής κατηγορίας με τα ίδια έτη υπηρεσίας.

2. Ως προς τον υπολογισμό της σύνταξης και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των προσώπων της προηγούμενης παραγράφου, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του π.δ.169/2007 που ισχύουν για τους

τακτικούς υπαλλήλους των Υπουργείων, με την επιφύλαξη των διατάξεων της περ. α΄ της παρ. 7 του άρθρου μόνου του ν.3847/2010.

Άρθρο 17 **Λοιπές συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις**

1. Οι διατάξεις του προτελευταίου εδαφίου της περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του π.δ.169/2007, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους πάσχουν από αιμορροφιλία τύπου Α΄ ή Β΄ ή μυασθένεια – μυοπάθεια, εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%.
2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, όπως ισχύουν κάθε φορά, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόσωπα που υπάγονται στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του π.δ. 169/2007, καθώς και για τα πρόσωπα των διατάξεων των άρθρων 3 και 7 του ν. 2084/1992.
3. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τα πρόσωπα στα οποία έχουν συντρέξει οι προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 18 **Έκταση εφαρμογής**

Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων κατά το μέρος που αφορούν τους υπαγομένους στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό καθεστώς του Δημοσίου, εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276 Α΄).

ΑΡΘΡΟ 19**Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα, 25 Ιουνίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ »

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Γεώργιος Σχοινιωτάκης, διατύπωσε την, επί των ως άνω διατάξεων του νομοσχεδίου, έγγραφη γνώμη του ως ακολούθως :

«1. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

α. Στην εισηγητική έκθεση του παρόντος σχεδίου νόμου, μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι, η εξίσωση των ορίων ηλικίας ανδρών – γυναικών πρέπει ν'αρχίσει από 01-01-2011 και να ολοκληρωθεί την 31-12-2013. «Συνεπώς, η βασική ρύθμιση συνίσταται στο ότι γυναίκες με ανήλικα παιδιά, οι οποίες μέχρι 31-12-2010 θα έχουν όριο ηλικίας συνταξιοδότησης το 50^ο , εξισώνονται σταδιακά από 01-01-2011, εντός μεταβατικής περιόδου 3 ετών, με τους άνδρες

που έχουν όριο ηλικίας συνταξιοδότησης το 65^ο». Ουσιαστικά το Κράτος εγκατέλειψε την ευαισθησία του στην σκληρότητα της «τροϊκας» ακόμη και για τις πιο ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, οι οποίες ενώ τώρα μπορούν να λάβουν σύνταξη στα 50 έτη διαδοχικά τους αυξάνει την ηλικία (2011 στα 52, 2012 στα 55, 2013 στα 65) αλλά τους αυξάνει παράλληλα και τα έτη υπηρεσίας από 20 έτη που είναι σήμερα διαδοχικά το 2011 στα 21 έτη υπηρεσίας, το 2012 στα 23 έτη, το 2013 στα 25 έτη. Ορθότερο και δικαιότερο θα ήτο αν αυξανόταν η ηλικία το πολύ μέχρι 55 έτη για όλα τα έτη γενικά μετά το 2012 έως ενηλικίωσης των ανηλίκων τέκνων, για λόγους πρωτίστως δημογραφικούς. Γνωρίζετε, ασφαλώς, το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στη δημιουργία, μελλοντικά, μιας Ελλάδας, χωρίς Έλληνες. Τους Έλληνες, που δεν θα υπάρχουν στη χώρα τους, μελλοντικά, απ'ότι διαφαίνεται, με την συνταγή της παγκοσμιοποίησης, θ'αντικαταστήσουν με το σύστημα της αθρόας και αμετροεπούς Ελληνοποίησης οι αμέτοχοι της Ελληνικής παιδείας που εισέρχονται στη χώρα από κάθε γωνιά της γης χωρίς έλεγχο και κανόνες περί της γνωστικής, εμπειρικής, ηθικής και εγκληματικής προϊστορίας εκάστου με συνέπεια η χώρα να έχει καταστεί «ξέφραγο αμπέλι» ιδίως κατά την τελευταία εξαετία, που κάθε αυθαίρετα εισερχόμενος προσπαθεί να το τρυγήσει με τον αθλιότερο και εγκληματικότερο τρόπο. Αλλά και για λόγους συνταγματικής συνέπειας δεδομένου ότι, το άρθρο 21 παρ.1 του ισχύοντος Συντάγματος ορίζει, «Η οικογένεια, ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του

Κράτους». Φοβάμαι ότι, με την άνω πολιτική έναντι της μητέρας και των ανηλίκων τέκνων της δεν παρέχεται επαρκής συνταγματική προστασία.

β. Περαιτέρω τα ασφαλιστικά ταμεία πρέπει, καθ'ημάς να είναι πέντε (5) αντί τριών, ήτοι:

1^ο Το Ταμείο του Δημοσίου για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθόσον η σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων είναι ανταποδοτική – επαγγελματική και ουχί κοινωνική όπως είναι η σύνταξη του Ι.Κ.Α. Εξάλλου οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι υπάλληλοι του ευρύτερου δημόσιου τομέα εξομοιώνονται, χωρίς τη θέλησή τους, αναγκαστικά, με τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα οι οποίοι διαθέτουν εντελώς διαφορετική κατάρτιση, μόρφωση, παιδεία και διέπονται από εντελώς διαφορετικούς κανόνες διορισμού, εξέλιξης και συνταξιοδότησης, τουτέστιν ενοποιούνται δύο παντελώς άσχετες και ανόμοιες κατηγορίες εργαζομένων στο δεινώς χειμαζόμενο ασφαλιστικό ταμείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με την ελπίδα ότι, θ'αναρρώσει το δεινώς νοσούν ταμείο του ΙΚΑ, αλλά φοβάμαι ότι θα «βουλιάξει» και τα ενσωματούμενα σ' αυτό εύρωστα λοιπά ταμεία π.χ. αυτό των Τραπεζών κ.λπ. Η πολιτική αυτή της ενοποίησης του ταμείου του Δημοσίου στο ταμείο του ΙΚΑ υποβαθμίζει ποικιλοτρόπως, τον δημόσιο υπάλληλο, παραβιάζει τα άρθρα 4, 5, 17, 25 του Συντάγματος, αλλά και το άρθρο 1 του Π.Π.Π. της ΕΣΔΑ και την περί προστασίας κεκτημένων περιουσιακών δικαιωμάτων πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ατόμου (Ε.Δ.Δ.Α.). Φοβούμεθα ότι ενδεχόμενα θα προκαλέσει αθρόες προσφυγές τόσο ενόπιον των Εθνικών όσο και ενόπιον των Ευρωπαϊκών δικαστηρίων.

- 2^{ον} Το Ταμείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.
- 3^{ον} Το ενιαίο ταμείο των υπαλλήλων των Τραπεζών.
- 4^{ον} Το ταμείο των αγροτών και
- 5^{ον} Το ταμείο των ελεύθερων επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.)

Με αυτή τη δίκαιη και συνταγματικά συμβατή αντιμετώπιση του ασφαλιστικού προβλήματος ούτε η «Τρόϊκα» θ' αντιπαρατεθεί αφού στηρίζεται στο Σύνταγμά μας και την ΕΣΔΑ, αλλά ούτε ο Έλληνας ασφαλισμένος – εργαζόμενος θ' αντιδράσει βιαίως «με πέτρες», όπως ελέχθει στη Βουλή, εφόσον τα σκληρά ασφαλιστικά και εργασιακά μέτρα παράλληλα βελτιωθούν και καταστούν ηπιότερα, ώστε να μπορεί να τα αντέξει ο δεινά πιεζόμενος μικρομεσαίος μισθωτός – ασφαλισμένος. Πολλά βάρη αιφνιδιαστικά και «δια μιας» και όχι διαδοχικά και κατόπιν συνδιαλλαγής και συναίνεσης δεν θα τα αντέξει ο Έλληνας μικρομεσαίος αιφνιδιασμένος και πανικοβλημένος πολίτης και θα αντιδράσει με μεγάλη ταραχή.

2. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Επειδή αναφέρεται αυτό το άρθρο στους ασφαλισμένους του Δημοσίου μέχρι και 31-12-2010 που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 01-01-2015, θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι, το αναλογικό τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους στο Δημόσιο έως 31-12-2010 υπολογίζεται με βάση όχι μόνο το χρόνο ασφάλισης που έχουν, αλλά και με βάση τον τρόπο που υπολογίζονταν οι συντάξιμες αποδοχές τους έως 31-12-2010. Επίσης σε όσες

κατηγορίες ασφαλισμένων (παρ.3) για τον υπολογισμό της αναλογικής σύνταξης λαμβάνεται υπόψη το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των μηνιαίων ασφαλιστέων αποδοχών που έλαβε ο υπάλληλος καθ'όλη τη διάρκεια του εργασιακού του βίου, σ'αυτές τις μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές πρέπει να συνυπολογίζονται οπωσδήποτε και οι αποδοχές του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, καθόσον, κατά κανόνα, οι αποδοχές του τελευταίου μήνα είναι οι υψηλότερες.

Άρθρο 6

Η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των υπαλλήλων του Δημοσίου, από το 60^ο στο 65^ο, ενδεχομένως δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα γι'αυτούς που θεμελιώνουν σύνταξη το 2011 και έως 2015, αφού μεταβάλλονται τόσο τα όρια ηλικίας όσο και ο τρόπος προσδιορισμού των συντάξιμων αποδοχών τους, ιδίως μετά το 2015. Ίσως τεθεί θέμα παραβίασης των άρθρων 17 του Συντάγματος και άρθρ. 1 Π.Π.Π της ΕΣΔΑ και της σχετικής νομολογίας του Ε.Δ.Δ.Α.

Άρθρο 7

Η αναπροσαρμογή της σύνταξης είναι εκτελεστή πράξη της συνταξιοδοτικής Διοίκησης με την οποία καθορίζεται, ήτοι απονέμεται, υπό νέες προϋποθέσεις, η καταβαλλόμενη σύνταξη. Δηλαδή πρόκειται στην ουσία περί νέας πράξης απονομής σύνταξης που τροποποιεί την προγενέστερη. Κατά συνέπεια θεωρούμε ότι, υπ'αυτή την έννοια η αναπροσαρμογή των συντάξεων δεν μπορεί να γίνεται

με νομοθετική εξουσιοδότηση (με Κ.Υ.Α) αλλά με διάταξη ειδικού συνταξιοδοτικού νόμου (άρθρ. 73 παρ. 2 Συν/τος). Το αυτό ισχύει, καθ'ημάς, οσάκις αναπροσαρμόζονται και αλλάζουν οι προϋποθέσεις απονομής σύνταξης π.χ. όρια ηλικίας, συντάξιμος χρόνος, τρόπος ανάδειξης των συντάξιμων αποδοχών κ.λπ.

Άρθρο 8

Ενδεχομένως οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν είναι συμβατές με την αρχή της ισότητας των Ελλήνων και Ελληνίδων έναντι των νόμων, που καθιερώνει το άρθρο 4 του ισχύοντος Συντάγματος, αλλά και με το άρθρο 21 παρ.1 που ορίζει ότι, η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του Έθνους καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του Κράτους.

Άρθρο 12

Ενδεχομένως η εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχου που καθιερούται με το άρθρο αυτό να δημιουργήσει πρόβλημα συμβατότητας με το Σύνταγμα και με το άρθρ. 1 Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α., όπως ήδη έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο με παρόμοια ρύθμιση, που αφορούσε το ονομασθέν τότε ΛΑΦΚΑ, ανάλογης, καίτοι με διαφορετικές προϋποθέσεις επιβληθέν, επιβάρυνσης στις συντάξεις (Σχ. πράξη 27/04 του Α΄ Κλιμακίου). Εν τούτοις και στην περίπτωση που θεωρηθεί νόμιμη η εισφορά αλληλεγγύης, θεωρούμε ως δικαιότερη λύση τα κλιμάκια της εισφοράς αλληλεγγύης να γίνουν 4 αντί 8, που είναι τώρα, έτσι η οικονομική πίεση στον πάσης φύσεως συνταξιούχο θα είναι μικρότερη ανάλογη

προς το ύψος της σύνταξής του, δικαιότερη και θα πρέπει να αφορά τα καθαρά και όχι τα ακαθάριστα ποσά σύνταξης, ήτοι:

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 1401 έως 2000 € ποσοστό 3%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2001 έως 2600 € ποσοστό 4%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 2601 έως 3500 € ποσοστό 5%

Για καθαρά ποσά σύνταξης από 3501 και άνω ποσοστό 6%

Άρθρο 13

Σπουδαία διάταξη ανακούφισης των μικροσυνταξιούχων που, καθ' ημάς, το ποσό της έκτακτης οικονομικής παροχής θα έπρεπε να καταβάλλεται όχι στην ακαθάριστη αλλά στην καθαρή μηνιαία σύνταξη του μικροσυνταξιούχου.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2010

Ο

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας

του Ελεγκτικού Συνεδρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗΣ»

Ο Σύμβουλος Ηλίας Αλεξανδρόπουλος που ορίστηκε εισηγητής επί των διατάξεων των άρθρων **1, 3, 4** και **15** του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως :

I. Με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι : «Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου· αν πρόκειται για συντάξεις που

επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών ...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί επί νομοσχεδίων, που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της και αφορούν κατά την έννοια αυτής υπαλλήλους του Δημοσίου καθώς και υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή εφόσον δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαιτέρων νομοθετημάτων τα οποία είτε παραπέμπουν στις διατάξεις περί των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές καθώς και επί προσθηκών - τροπολογιών νομοσχεδίων που αναφέρονται σε απονομή σύνταξης.

II. Το υπό κρίση σχέδιο νόμου, φέρεται κατά το άρθρο 15 παρ. 9 του π.δ. 774/1980 «Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου» ενώπιον της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να προκληθεί η γνωμοδότησή της σ' αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου που έχουν συνταξιοδοτικό χαρακτήρα υπό την ως άνω έννοια του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος ενόψει και της αιτιολογικής έκθεσης που το συνοδεύει κρίνονται κατ' αρχάς δικαιολογημένες, δεδομένου ότι με τη θέσπιση των νέων ρυθμίσεων για την απονομή συντάξεων και τις προϋποθέσεις της, συμβάλλουν στην άρση ανισοτήτων μεταξύ διαφόρων κατηγοριών συνταξιούχων και στη σκοπούμενη βελτίωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας, αφού ειδικότερα :

A) Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις σκοπείται η καθιέρωση ενός βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος με το οποίο θα εξασφαλίζεται για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου, όταν αποχωρήσουν από την υπηρεσία τους, η καταβολή της δικαιούμενης από αυτούς σύνταξης.

B) Με τις διατάξεις των άρθρων 1, 3 και 4 του σχεδίου νόμου θεσμοθετείται νέος τρόπος υπολογισμού της μηνιαίας σύνταξης ο οποίος αποτελείται από δύο τμήματα (τη βασική σύνταξη και την αναλογική σύνταξη) και ο οποίος θα ισχύσει για τους ασφαλισμένους του Δημοσίου των οποίων τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα θα θεμελιωθούν από 1.1.2015 και εφεξής. Ειδικότερα :

B.1. Με το άρθρο 1 γίνεται ο εννοιολογικός προσδιορισμός των δύο τμημάτων της σύνταξης. Έτσι, βασική σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που δεν αναλογεί σε ασφαλιστικές εισφορές, αναλογική δε σύνταξη είναι το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο ύψος ασφαλιστικών εισφορών για τα έτη ασφάλισης, από 1.1.2011 και εφεξής, κάθε τακτικού υπαλλήλου ή λειτουργού του Δημοσίου ή στρατιωτικού που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 σε φορείς κύριας ασφάλισης και το Δημόσιο.

B.2. Με το άρθρο 3 καθιερώνεται από 1.1.2015 και εφεξής βασική σύνταξη της οποίας το ύψος για το έτος 2010 καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360,00 €) και θα αναπροσαρμόζεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του νόμου. Τη βασική σύνταξη δικαιούνται τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 2 (τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του

Δημοσίου, των ν.π.δ.δ., των ο.τ.α. α' και β' βαθμίδας, οι ιερείς, οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου) ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής στην ασφάλιση που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2015 και εφεξής, καθώς και όσοι δεν έχουν συμπληρώσει 15 έτη ασφάλισης στο Δημόσιο εφόσον πληρούν αθροιστικά τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού. Περαιτέρω η βασική σύνταξη μειώνεται υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό.

Β.3. Με το άρθρο 4 καθορίζεται ποίοι από τους ασφαλισμένους του Δημοσίου δικαιούνται αναλογική σύνταξη, ορίζεται δε στην παρ. 1 ότι όσοι έχουν υπαχθεί για πρώτη φορά στην ασφάλιση του Δημοσίου έως και 31.12.2010 και θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης μετά την 1.1.2015 δικαιούνται :

α) Αναλογικό τμήμα σύνταξης που αντιστοιχεί στο χρόνο ασφάλισής τους στο Δημόσιο έως 31.12.2010, το οποίο υπολογίζεται με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης και τις συντάξιμες αποδοχές όπως ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησής τους σύμφωνα με τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου και β) Αναλογικό τμήμα σύνταξης με βάση το χρόνο ασφάλισής τους από 1.1.2011 έως την ημερομηνία συνταξιοδότησής τους.

Η μηνιαία σύνταξη των ανωτέρω υπολογίζεται για κάθε πλήρες έτος ασφάλισης με συνυπολογισμό των ετών ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ασφαλισμένος έως 31.12.2010 με βάση ποσοστά επί των προβλεπόμενων συντάξιμων αποδοχών όπως τα μεγέθη αυτά (ποσοστά, συντάξιμες αποδοχές) καθορίζονται στο άρθρο αυτό.

B.4. Με το άρθρο 15 θεσπίζονται περιορισμοί για τη σύγχρονη καταβολή σύνταξης και αποδοχών ή διπλής σύνταξης, στα αιρετά όργανα (βουλευτές, προέδρους νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, νομάρχες, δημάρχους και προέδρους Κοινοτήτων), ή σύνταξης και εξόδων παράστασης.

Ο εισηγητής Σύμβουλος Ηλίας Αλεξανδρόπουλος επί των διατάξεων των άρθρων **3, 4 και 15** του σχεδίου νόμου διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις :

Επί του άρθρου 3

- α)** Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 να διατυπωθεί ως ακολούθως διαγραφομένων των φράσεων «του ποσού» και με παραπομπή στις ορθές διατάξεις : «Το ύψος της βασικής σύνταξης για το έτος 2010 καθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων εξήντα ευρώ (360,00 €) και αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. α΄ της παραγρ. 1 του άρθρου 7 του νόμου αυτού.»
- β)** Για την αρτιότερη νομοτεχνική διατύπωση, τα στοιχεία α΄, β΄, γ΄, δ΄ και ε΄ των αντίστοιχων εδαφίων της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ενδείκνυται να απαλειφθούν.
- γ)** Η φράση «Τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 2 ...» στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 ενδείκνυται να διατυπωθεί εκ νέου ώστε να γίνει ειδικότερη ορθή αναλυτική αναφορά των κατηγοριών υπαλλήλων που αφορά.
- δ)** Το εδάφιο της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Το ποσό της βασικής

σύνταξης όπως ισχύουν, **καθώς και** στις περιπτώσεις μεταβίβασης της σύνταξης λόγω θανάτου».

ε) Η περίπτωση ε΄ της παραγρ. 2 του άρθρου αυτού κρίνεται ως αόριστη και ενδείκνυται η εκ νέου διατύπωσή της, ώστε να καταστεί σαφές ποιο νοείται κατά την περίπτωση αυτή «δικαιούμενο ποσοστό σύνταξης» και ότι το ποσό της βασικής σύνταξης προσδιορίζεται για τον επιζώντα σύζυγο και κάθε συνδικαιούχο πρόσωπο με βάση το δικαιούμενο ποσοστό σύνταξης κατά το χρόνο θανάτου του δικαιοπαρόχου ή κατά το χρόνο έναρξης ισχύος της διάταξης.

στ) Η φράση «... ή περισσότερες της μιας σύνταξης λόγω θανάτου ...» του πρώτου, μετά την περίπτωση ε΄, εδαφίου της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου (3), ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «... ή περισσότερες της μιας **κύριας** σύνταξης λόγω θανάτου ...».

ζ) Η πρώτη πρόταση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «**Τη βασική σύνταξη δικαιούνται επίσης** όσοι δεν έχουν συμπληρώσει 15 έτη ασφάλισης στο Δημόσιο ...».

η) Η περίπτωση (iii) λατινικό της παραγρ. 3 του ως άνω άρθρου ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «(iii) διαμένουν **μόνιμα** στην Ελλάδα για τουλάχιστον δεκαπέντε (15) έτη μεταξύ του 15^{ου} και 65^{ου} έτους της ηλικίας τους».

- θ) Ενδείκνυται να θεσπισθεί διαδικασία για τον τρόπο απόδειξης της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα των υπαγομένων στις διατάξεις της παραγρ. 3 του εν λόγω άρθρου ασφαλισμένων.
- ι) Το πρώτο εδάφιο μετά την περίπτωση (iii) λατινικό της παραγρ. 3 του άρθρου αυτού ενδείκνυται να αναφέρεται σε πλήρη έτη **μόνιμης** διαμονής.

Επί του άρθρου 4

- α) Η πρόταση «... το οποίο υπολογίζεται με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης ...» στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ενδείκνυται να συμπληρωθεί και να διατυπωθεί ως ακολούθως : «... το οποίο υπολογίζεται με βάση το ποσοστό αναπλήρωσης που ορίζεται στον πίνακα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου ...».
- β) Η ρύθμιση της παραγράφου 3 του ως άνω άρθρου, σύμφωνα με την οποία ο συντελεστής ωρίμανσης που προσδιορίζεται κάθε έτος με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη για τον κατ' έτος προσδιορισμό των ασφαλιστέων αποδοχών των υπαλλήλων, είναι ασύμβατος με τις διατάξεις των άρθρων 73 παρ. 2 και 80 του Συντάγματος δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές οι προϋποθέσεις για την απονομή ή την αύξηση των συντάξεων πρέπει να καθορίζονται με ειδικό νόμο και όχι με την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης ύστερα από νομοθετική εξουσιοδότηση.

- γ) Η διάταξη της παραγρ. 4 του ως άνω άρθρου, όπως έχει διατυπωθεί, κρίνεται αόριστη και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της, προς τούτο δε ενδείκνυται η αναδιατύπωσή της.
- δ) Ενδείκνυται όπως διευκρινισθεί, εάν με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού, καταργούνται οι ειδικές διατάξεις που αφορούν το Δημόσιο ως απονέμοντα φορέα σύνταξης διαδοχικής ασφάλισης (άρθρο 1 ν. 1405/1983).
- ε) Στην παραγρ. 8 του άρθρου αυτού να προσδιορισθεί εννοιολογικά ο όρος «ΑΕΠ» με διευκρίνιση εάν ο όρος αυτός λαμβάνεται ή όχι όπως καθορίζεται στην κοινοτική νομοθεσία (βλ. και Κανονισμό (ΕΚ) 2223/1996 του Συμβουλίου (EEL 310 της 30.11.1996 σελ. 1 όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΚ) 1267/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (EEL 180 της 18.7.2003) ή σε άλλο νομοθέτημα της εσωτερικής έννομης τάξης.

Επί του άρθρου 15

Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2α του άρθρου αυτού ενδείκνυται να διατυπωθεί ως ακολούθως : «Στην περίπτωση που επιλέξουν τη λήψη της βουλευτικής αποζημίωσης αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξής τους. Η αναστολή αρχίζει ...».

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε ομόφωνα την ως άνω εισήγηση του Συμβούλου Ηλία Αλεξανδρόπουλου.

Περαιτέρω τα μέλη της Ολομέλειας, ενόψει της ύπαρξης δύο νομοσχεδίων με τα οποία ρυθμίζονται κατά τον ίδιο τρόπο τα συνταξιοδοτικά θέματα των υπαγομένων στο π.δ. 169/2007 τακτικών υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου, εξέφρασαν ομόφωνα την άποψη ότι θα πρέπει να διευκρινισθεί ποιες από τις διατάξεις των νομοσχεδίων αυτών θα εφαρμόζονται μόνο για τους ανωτέρω υπαλλήλους.

Επίσης τα μέλη της Ολομέλειας έκριναν ομόφωνα ως πιο δόκιμο τίτλο για το σχέδιο νόμου τον τίτλο **«Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και Συναφείς Διατάξεις»**.

Ακολούθως, η Σύμβουλος, Σωτηρία Ντούνη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγητής, φέρει προς συζήτηση τα άρθρα **5 έως και 7 και 16** του αναφερόμενου στο κεφάλαιο με στοιχείο Α΄ των παρόντων Πρακτικών σχεδίου νόμου «Μεταρρύθμιση του Ασφαλιστικού Συστήματος του Δημοσίου και Συναφείς Διατάξεις», προκειμένου η Ολομέλεια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 73 παράγραφος 2 του Συντάγματος, να εκφράσει τη γνώμη της επ' αυτού.

Η Σύμβουλος Σωτηρία Ντούνη επί των ως άνω άρθρων αναφέρει τα ακόλουθα:

Οι προκείμενες συνταξιοδοτικού περιεχομένου διατάξεις είναι κατ' αρχήν δικαιολογημένες, ενόψει της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου του Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ, C-481/06 Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας) καθώς και της διαλαμβανόμενης στο

Παράρτημα III, παρ. III, κεφ. Α΄, περ. 13 και στο Παράρτημα IV παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010 (φ. Α΄ 65), διαρθρωτικής αλλαγής του συνταξιοδοτικού συστήματος της χώρας, και συμβάλλουν στην άρση της πολυνομίας και στην απλούστευση των διαδικασιών με την θέσπιση ενιαίων αρχών και κανόνων, με την επιφύλαξη των ακόλουθων διευκρινιστικών ανά άρθρο παρατηρήσεων.

α) Επί του άρθρου 5

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιχειρείται από 1.1.2011 η θέσπιση ενιαίου νομικού πλαισίου αξιολόγησης και προσδιορισμού της αναπηρίας σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς και το Δημόσιο. Ειδικότερα, προβλέπεται η δημιουργία του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) και η καθιέρωση κοινών υγειονομικών επιτροπών οι οποίες με την τήρηση ενιαίας διαδικασίας και με βάση τον Ενιαίο Κανονισμό Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας που πρόκειται να εκδοθεί αποφαίνονται για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αναπηρίας, ενώ διατηρούνται σε ισχύ και εξακολουθούν και μετά την 1.1.2011 να ασκούν τις αρμοδιότητές τους οι Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές του Στρατού, του Ναυτικού, της Αεροπορίας και της Ελληνικής Αστυνομίας. Ενόψει αυτών, για τη νομοτεχνική αρτιότητα των προτεινόμενων διατάξεων και την αποφυγή σύγχυσης κατά την εφαρμογή τους, ενδείκνυται α) να γίνει μνεία των νομοθετικών διατάξεων που προβλέπουν την ίδρυση του ΚΕ.Π.Α, β) να διευκρινιστεί εάν θα εξακολουθήσουν να υφίστανται και μετά την 1.1.2011 οι Επιτροπές Απαλλαγών ή οι Τριμελείς εξ Ιατρών Επιτροπές του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (άρθρ. 23 και 51), με βάση τις

γνωματεύσεις των οποίων αποφαινόνται οι ως άνω Ανώτατες Υγειονομικές Επιτροπές, ή θα αντικατασταθούν από τις κοινές υγειονομικές επιτροπές της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και γ) να συσχετισθούν οι διατάξεις του άρθρου αυτού με τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7 του ήδη κατατεθέντος στη Βουλή προς ψήφιση νομοσχεδίου με τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις - Ρυθμίσεις στις Εργασιακές Σχέσεις», με τις οποίες ρυθμίζεται το αυτό ζήτημα και να γίνει εναρμόνισή τους με τυχόν αναδιατύπωσή τους σε περίπτωση ασαφειών.

β) Επί του άρθρου 6

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επιχειρείται, σταδιακά, σε μία μεταβατική περίοδο τριών ετών, η εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών από το δημόσιο, η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στο 65^ο έτος και η απονομή πλήρους συνταξιοδοτικού δικαιώματος μετά από 40 έτη υπηρεσίας. Σημειώνεται ότι η εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης ανδρών και γυναικών που επιβάλλεται από την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών (άρθρ. 157 της ΣΛΕΕ) γίνεται αυξητικά στο ανώτατο όριο, ενόψει και των διαλαμβανόμενων στο Παράρτημα III, παρ. III, κεφ. Α', περ. 13 και στο Παράρτημα IV παρ. 2 περ. ii του ν. 3845/2010. Για την άρση των τυχόν ασαφειών και την αρτιότερη νομοτεχνική διατύπωση των προτεινόμενων διατάξεων, ενδείκνυνται α) να τεθεί αντί του όρου «κατάταξης» που είναι η τελευταία λέξη του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο όρος «πρόσληψης» β) να αναδιατυπωθεί η υποπερίπτωση ββ' της

περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου για να καθίσταται σαφές ότι ο αναφερόμενος σ' αυτή όρος «γυναίκες υπαλλήλους» αφορά στο διαλαμβανόμενο στις ισχύουσες διατάξεις του εδαφίου α' της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 (φ. Α' 210), όρο «λοιπές γυναίκες», δηλαδή τις γυναίκες που δεν έχουν ανήλικα παιδιά ή σωματικώς ή πνευματικώς ανάκανα παιδιά ή ανάκανο σύζυγο, γ) να εναρμονισθεί το ποσοστό μείωσης της σύνταξης που στις προτεινόμενες διατάξεις i) της περίπτωση γ της παραγράφου 2 του άρθρου 3 και ii) της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ορίζεται ίσο με 1/200, ενώ στην ισχύουσα διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 που διατηρείται σε ισχύ ορίζεται ίσο με 1/267, γιατί, ανεξαρτήτως της σύγκυσης που δύναται να επέλθει, θεσπίζεται άνιση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών, δ) να εναρμονισθούν οι προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων 5 και 9 του παρόντος άρθρου σε συνδυασμό με τις ισχύουσες διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, ενόψει της σύγκυσης που δύναται να προκύψει ως προς την καθιέρωση ή μη κατώτατου ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και της ενδεχόμενης άνισης μεταχείρισης των δικαστικών λειτουργών σε σχέση με το προσωπικό αυτό, λόγω της διάφορης μεταχείρισης των δύο αυτών κατηγοριών λειτουργών χωρίς την επίκληση σπουδαίου λόγου που να τη δικαιολογεί και ε) να λάβει τον αριθμό 11 αντί του 10 που εκ παραδρομής φέρει η τελευταία παράγραφος του παρόντος άρθρου. Τέλος, ενδείκνυται η αναδιατύπωση των προτεινόμενων διατάξεων των παραγράφων 5 και 9 κατά το

μέρος που αφορούν στη θέσπιση κατώτατων ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των αναφερόμενων στο άρθρο 87 του συντάγματος λειτουργών, αφού ληφθεί υπόψη η προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία που αυτοί σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις απολαμβάνουν.

ε) Επί του άρθρου 7

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία αναπροσαρμογής των συντάξεων του δημοσίου από 1.1.2014 καθώς και των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των συνταξιούχων του δημοσίου από 1.1.2021. Ειδικότερα, οι διατάξεις του α' εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είναι ασαφείς και ενδείκνυται η αναδιατύπωση αυτών, καθόσον με αυτές παρέχεται όλως ευρεία και γενική εξουσιοδότηση για την αναπροσαρμογή των συντάξεων, χωρίς να προσδιορίζονται τα κριτήρια και τυχόν λοιποί δείκτες που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της και, ενόψει των σοβαρών οικονομικών επιπτώσεων του ρυθμιζόμενου ζητήματος σε μεγάλο μέρος πολιτών, ενώ κατά το Σύνταγμα είναι αναγκαία για την αναπροσαρμογή των συντάξεων (άρθρ. 73 παρ. 2 και 80) η έκδοση σχετικού νόμου. Επισημαίνεται, εξ άλλου, ότι το αυτό ζήτημα (αναπροσαρμογή συντάξεων δημοσίου) ρυθμίζεται κατά διάφορο τρόπο με το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του κατά τα ανωτέρω προηγούμενου νομοσχεδίου με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» και για τον λόγο αυτό ενδείκνυται η συσχέτιση και εναρμόνιση αυτών και η τυχόν αναδιατύπωσή τους για αποφυγή σύγχυσης κατά την εφαρμογή τους. Περαιτέρω, επισημαίνεται, ότι με το εδάφιο β' της ίδιας

παραγράφου 1 καταργούνται σιωπηρά από 1.1.2014 οι διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων και αποσυνδέεται πλήρως η σύνταξη των υπαγόμενων στο κώδικα αυτό συνταξιούχων από τον μισθό των εν ενεργεία ομοιοβάθμων υπαλλήλων κατ' αντίθεση με τα νομολογηθέντα από το Δικαστήριο τούτο και για τον λόγο αυτό ενδείκνυται η σαφής διατύπωση αυτού, ενώ γίνεται υπόμνηση ότι ρύθμιση με την αυτή διατύπωση και περιεχόμενο περιλαμβάνεται στο εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ως άνω κατατεθέντος προηγούμενου νομοσχεδίου. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 καθορίζεται η διαδικασία αναπροσαρμογής των ορίων ηλικίας των συνταξιούχων Δημοσίου από 1.1.2021 με βάση τη μεταβολή του προσδόκιμου ζωής. Επισημαίνεται ότι οι προτεινόμενες αυτές διατάξεις είναι ασαφείς και ενδείκνυται, αφού συσχετισθούν και εναρμονισθούν τόσο με τα διαλαμβανόμενα στο Παράρτημα ΙΙΙ, παρ. 2 περ. ιι του ν. 3845/2010 (φ. Α' 65) όσο και με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του κατά τα ανωτέρω κατατεθέντος προηγούμενου ασφαλιστικού νομοσχεδίου, η αναδιατύπωσή τους, γιατί από το Σύνταγμα δεν επιτρέπεται να γίνει γενική αύξηση ή μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης χωρίς την έκδοση σχετικού νόμου (άρθρ. 73 παρ. 2 και 80) ενώ περαιτέρω, δεν εξειδικεύονται οι δείκτες της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του προσδόκιμου ζωής.

Η Ολομέλεια δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Σωτηρίας Ντούνη στα άρθρα 5, 6 και 7 του υπό κρίση σχεδίου νόμου.

δ) επί του άρθρου 16

Η εισηγήτρια Σύμβουλος Σωτηρία Ντούνη στο άρθρο 16 εισηγείται τα ακόλουθα :

Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των τακτικών και μετακλητών υπαλλήλων της Βουλής που διορίζονται μετά την 1.1.2011 και υπάγονται, σύμφωνα με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νομοσχεδίου, στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ. Ενόψει, όμως, των διατάξεων των άρθρων 65 παρ. 6 και 103 παρ. 6 του ισχύοντος Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες η υπηρεσιακή κατάσταση των ανωτέρω υπαλλήλων, συμπεριλαμβανομένης και της συνταξιοδότησης αυτών, διέπεται αποκλειστικά και μόνο από τον Κανονισμό της Βουλής, οι κατά τα ανωτέρω προτεινόμενες διατάξεις πρέπει να απαλειφθούν από το νομοσχέδιο αυτό. Πάντως σε κάθε περίπτωση οι διατάξεις αυτές ενδείκνυται να αναδιατυπωθούν λόγω της αοριστίας και των ασαφειών που περιέχουν και της κακής νομοτεχνικής διατύπωσής τους.

Η Ολομέλεια, μετά από μακρά διαλογική συζήτηση δέχθηκε κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Σωτηρίας Ντούνη στο άρθρο 16 του υπό κρίση σχεδίου νόμου, μειωθηφούντων των μελών αυτής Συμβούλων Γεωργίου Βοΐλη, Ασημίνας Σαντοριναίου, Σταμάτιου Πουλή, Κωνσταντίνας Ζώη και Δέσποινας Καββαδία - Κωνσταντάρα, οι οποίοι δέχθηκαν ότι από το συνδυασμό των άρθρων 65 παρ. 6 και 103 παρ. 6 του Συντάγματος προκύπτει ότι με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται μόνο θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Βουλής, ενώ το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς

ρυθμίζεται με τυπικό νόμο, δεδομένου ότι οι συντάξεις των υπαλλήλων αυτών δεν κανονίζονται με Πράξεις του Προέδρου της Βουλής, αλλά με Πράξεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, και δεν επιβαρύνουν τον Προϋπολογισμό της Βουλής, αλλά τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ακολούθως η Σύμβουλος Άννα Λιγωμένου φέρει προς συζήτηση τα άρθρα **8, 9, 10, 14** και **17** του σχεδίου νόμου «Μεταρρύθμιση Συνταξιοδοτικού Συστήματος του Δημοσίου και Συναφείς Διατάξεις» (επί το ορθότερον αντί «Μεταρρύθμιση Ασφαλιστικού Συστήματος του Δημοσίου ...») για τα οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγήτρια, για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος και εισηγείται ως ακολούθως :

Φέρονται ενώπιον της Ολομέλειας, κατ' επιταγή του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος, τα άρθρα **8, 9, 10, 14** και **17** του παρόντος σχεδίου νόμου, για να γνωμοδοτήσει επ' αυτών.

Ειδικότερα επί των διατάξεων αυτών παρατηρούνται τα ακόλουθα :

Επί του άρθρου 8

Με το **εδάφιο α' της παραγράφου 1** του άρθρου 8 περιορίζεται η προβλεπόμενη κατά τη συνταξιοδοτική νομοθεσία του Δημοσίου σύνταξη του επιζώντος συζύγου κλιμακωτά κατά τα αναφερόμενα στη διάταξη αυτή ποσοστά, εάν μετά την αφαίρεση του χρονικού διαστήματος (σε έτη) του γάμου, η διαφορά ηλικίας μεταξύ αποβιώσαντος και επιζώντος είναι μεγαλύτερη από δέκα έτη.

Πρώτα από νομοτεχνική άποψη προτείνεται όπως η γραφή του α΄ εδαφίου της παραγράφου 1 να είναι συνεχής και να μην διασπάται σε παραγράφους, δεδομένου ότι το νόημα της διάταξης αυτής είναι ενιαίο.

Παρατηρείται επίσης ότι ο προαναφερόμενος περιορισμός της σύνταξης του επιζώντος συζύγου απαντάται μόνο στο συνταξιοδοτικό σύστημα του Δημοσίου και όχι και στο νέο ασφαλιστικό σύστημα.

Επιπλέον επισημαίνεται ότι για τον περιορισμό της σύνταξης του επιζώντος συζύγου τίθενται τυχαία και αυθαίρετα κριτήρια και θα ήταν δόκιμο όπως η υπό θεσμοθέτηση διάταξη αυτή επαναδιατυπωθεί 1) με σταθερά κριτήρια, όπως διάρκεια γάμου και ηλικία επιζώντος συζύγου και 2) με σύγχρονο επαναπροσδιορισμό των ποσοστών μείωσης, προς αποφυγή συνταγματικών και ερμηνευτικών ζητημάτων.

Το **εδάφιο β΄ της παραγράφου 1** δεν χρήζει σχετικής παρατήρησης της Ολομέλειας.

Η **παράγραφος 2** του άρθρου αυτού αποτελεί απλή επανάληψη της παραγράφου 2 του άρθρου 13 (που αντικατέστησε το άρθρο 4 του ν. 3385/2005, που είχε αντικαταστήσει το άρθρο 62 του ν. 2676/1999) του σχεδίου νόμου «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και Συναφείς Διατάξεις – Ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις», επί του οποίου προσφάτως εγνωμοδότησε η Ολομέλεια (3^η/24.6.2010 Ειδ. Συν. Ολομ. Ε.Σ.) και το οποίο δεν έχει ακόμη ψηφισθεί από τη Βουλή. Ειδικότερα, επειδή κάθε ασφαλιστικός οργανισμός έχει τις δικές του διατάξεις που ρυθμίζουν αφενός μεν το ποσοστό που δικαιούται η χήρα όταν εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή,

αφετέρου δε τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης τέκνου θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ενώ το συνταξιοδοτικό καθεστώς που διέπει τους υπαλλήλους του Δημοσίου είναι διαφορετικό από εκείνο των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κρίνεται επιβεβλημένο να γίνει πλήρης ρύθμιση για τους συνταξιούχους του Δημοσίου και όχι αναλογική εφαρμογή, διότι θα προκύψουν πολλά προβλήματα ερμηνείας κατά την εφαρμογή και ενδεχομένως θέματα συμβατότητας με διατάξεις του Συντάγματος. Επιπλέον σε περίπτωση που δεν προηγηθεί στη δημοσίευση ο νόμος για το ασφαλιστικό, θα υπάρξει πρόβλημα στη διατύπωση της παραγράφου 2, εφόσον ο νόμος αυτός δεν θα έχει αριθμό.

Οι **παράγραφοι 3 και 4** του άρθρου αυτού δεν χρήζουν παρατηρήσεως.

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου στο υπό θεσμοθέτηση άρθρο με αριθμό 8.

Επί του άρθρου 9

Δεδομένου ότι με το άρθρο 9 από τη δημοσίευση του παρόντος σχεδίου νόμου τίθεται νέα ρύθμιση σχετικά με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης όχι μόνο θυγατέρων θανόντος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, αλλά και άλλων μελών της οικογενείας του (π.χ. άπορες άγαμες αδελφές) ορθότερον θα ήταν να γίνει διόρθωση του τίτλου του άρθρου αυτού σε **«Συνταξιοδότηση μελών οικογενείας»** αντί «Συνταξιοδότηση θυγατέρων».

Όσον αφορά το **α' εδάφιο της παραγράφου 2** προτείνεται να εναρμονιστεί προς το α' εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.», καθόσον το 60πλάσιο και το 70πλάσιο του Ασφαλιστικού έγινε 50πλάσιο και 60πλάσιο, αντίστοιχα, με το νομοσχέδιο τούτο και ενδεχομένως θα προκύψουν προβλήματα κατά την εφαρμογή.

Από νομοτεχνική άποψη κρίνεται ορθό η **παράγραφος 3** να λάβει αρίθμηση δ) αντί 3, καθόσον αποτελεί η διάταξη αυτή νοηματικά μέρος της παραγράφου 2.

Η Ολομέλεια, μετά από συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου.

Επί του άρθρου 10

Το **πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1** του άρθρου 10 δεν είναι εναρμονισμένο προς το άρθρο 16 του σχεδίου νόμου (ασφαλιστικού νομοσχεδίου) «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, το οποίο εφαρμόζεται, κατά την παρ. 3 αυτού, και σε όσους συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, καθόσον στο υπό κρίση σχέδιο νόμου οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται ως είχαν πριν από την αντικατάσταση που επιφέρει το ως άνω ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Πέραν όμως από την προηγούμενη παρατήρηση το σημαντικότερο είναι ότι η ολοσχερής περικοπή της συντάξεως εκείνων των συνταξιούχων του

Δημοσίου που απασχολούνται (εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα) είναι αντίθετη προς το άρθρο 5 του Συντάγματος και προς το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Η Ολομέλεια, μετά από σχετική συζήτηση, αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 14

Στη διάταξη του άρθρου 14 του παρόντος νομοσχεδίου, με το οποίο ρυθμίζεται το συνταξιοδοτικό καθεστώς του αγρονομικού προσωπικού της Ελληνικής Αγροφυλακής που συστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3585/2007, δεν υπάρχει ουδεμία παρατήρηση.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου επί του ανωτέρω άρθρου με αριθμό 14.

Επί του άρθρου 17

Στις νέες ρυθμίσεις, στις οποίες προβαίνει το άρθρο αυτό με αριθμό 17 του παρόντος σχεδίου νόμου, επί των οποίων καλείται να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, κατ' επιταγήν της παρ. 2 του άρθρου 73 του Συντάγματος, δεν υπάρχει παρατήρηση.

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση της Συμβούλου Άννας Λιγωμένου για το άρθρο αυτό.

Ακολούθως η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο ως εισηγήτρια στα άρθρα **2, 11, 12, 13, 18** και **19** του ως άνω σχεδίου νόμου, εισηγείται ως ακολούθως:

Επί του άρθρου 2

Α) Σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 2 οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, οι στρατιωτικοί, οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των νπδδ και των ΟΤΑ α' και β' βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νπδδ, που προσλαμβάνονται από 1.1.2011 και εξής, εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ενώ για τους κλάδους υγείας, επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος υπάγονται στην ασφάλιση των οικείων φορέων, στους οποίους ασφαλίζονται οι προσληφθέντες μετά την 1.1.1993. Επίσης με την παρ. 3 του άρθρου οι διατάξεις του ν. 1897/1990, των άρθρων 9 παρ. 15 και 34 παρ. 17 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα εξακολουθούν να ισχύουν και μετά την υπαγωγή των προσώπων που αυτές αφορούν στο συνταξιοδοτικό καθεστώς του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Κατά την αιτιολογική έκθεση του ως άνω σχεδίου νόμου «θεσπίζονται αλλαγές στο μέχρι σήμερα ισχύον συνταξιοδοτικό πλαίσιο των δημοσίων υπαλλήλων με στόχο την εναρμόνιση του ασφαλιστικού του δημοσίου τομέα με τις ρυθμίσεις του υπό κατάθεση ασφαλιστικού νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης» δηλαδή αυτού με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.», για το οποίο γνωμοδότησε η Ολομέλεια με τα Πρακτικά της 3^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της 24.6.2010.

B) Το Σύνταγμα όπως είναι γνωστό περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις που αφορούν τους δημοσίους υπαλλήλους, οι οποίοι κατά το άρθρο 103 παρ. 1 είναι «οι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους». Ειδικότερα, στο άρθρο 103 προβλέπει για το διορισμό τους την ύπαρξη οργανικής θέσης (παρ. 2), θεσπίζει τη μονιμότητά τους και παρέχει ειδική δικαστική προστασία στις περιπτώσεις μεταβολής της υπηρεσιακής τους κατάστασης (παρ. 4), ενώ με το άρθρο 104 απαγορεύει την κατοχή δεύτερης θέσης και θεσπίζει ανώτατο όριο πρόσθετων απολαβών. Εξάλλου, ως προς το συνταξιοδοτικό καθεστώς τους περιλαμβάνει ειδικές ρυθμίσεις. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 73 παρ. 2 απαιτείται για τα συνταξιοδοτικά νομοσχέδια, που αφορούν την απονομή σύνταξης σε δημοσίους υπαλλήλους, να υπάρχει γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 98 παρ. 1 περ. δ), με το άρθρο 80 παρ. 1 απαιτεί για τη χορήγηση σύνταξής τους την ύπαρξη ειδικού νόμου, ενώ με το άρθρο 98 παρ. 1 περ. στ προβλέπεται ότι οι διαφορές που ανακύπτουν από την απονομή συντάξεών τους υπάγονται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ενόψει των ανωτέρω και του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, η διάταξη του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, με την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι και λειτουργοί εντάσσονται στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ο οποίος καλύπτει συνταξιοδοτικά τους μισθωτούς, δεν συνάδει με τις προμνησθείσες συνταγματικές διατάξεις και μεταβάλλει την αποκλειστική δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επισημαίνεται ότι στους υπαλλήλους της Τράπεζας της Ελλάδος επιφυλάσσεται ιδιαίτερη συνταξιοδοτική μεταχείριση σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους και λειτουργούς, αφού αυτοί, σύμφωνα με το

άρθρο 64 του προηγούμενου σχεδίου νόμου με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, ως προς τους κλάδους κύριας και επικουρικής σύνταξης εντάσσονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία θα λειτουργεί ως ασφαλιστικός φορέας.

Γ) Νομοτεχνικά στην περιπτ. β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού «Τα ανωτέρω πρόσωπα ... στους οποίους υπάγονται όσοι από αυτούς έχουν ασφαλισθεί για πρώτη φορά ...» να διαγραφούν οι φράσεις «από αυτούς» ενώ στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού να διαγραφεί η λέξη «ανάλογη».

Η Ολομέλεια αποδέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω υπό στοιχείο Α, Β και Γ εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού.

Συνεχίζοντας την εισήγησή της η Σύμβουλος Γεωργία Μαραγκού ανέφερε ότι το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων της Βουλής διέπεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 103 παρ. 6 Συντάγματος, από τον Κανονισμό της Βουλής και συνεπώς αυτό δεν μπορεί να ρυθμισθεί τυπικά με νόμο και πρέπει να διαγραφούν από το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού οι φράσεις «τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής».

Η Ολομέλεια έκανε δεκτή κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού για τους υπαλλήλους της Βουλής, ενώ έξι (6) μέλη της Ολομέλειας, ήτοι οι Σύμβουλοι Γεώργιος Βοΐλης, Ασημίνα Σαντοριναίου, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα και Γεωργία Τζομάκα, διατύπωσαν τη γνώμη ότι από το συνδυασμό των άρθρων 65 παρ. 6 και 103 παρ. 6 του Συντάγματος προκύπτει ότι με τον Κανονισμό της Βουλής ρυθμίζονται μόνο θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της

Βουλής, ενώ το συνταξιοδοτικό τους καθεστώς ρυθμίζεται με τυπικό νόμο, δεδομένου ότι οι συντάξεις των υπαλλήλων αυτών δεν κανονίζονται με Πράξεις του Προέδρου της Βουλής, αλλά με Πράξεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, και δεν επιβαρύνουν τον Προϋπολογισμό της Βουλής, αλλά τον κρατικό προϋπολογισμό.

Επί του άρθρου 11

Με το άρθρο 11 εισάγονται οικονομικά κίνητρα επιμήκυνσης του εργασιακού βίου. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι το ποσοστό σύνταξης του μηνιαίου συντάξιμου μισθού των υπαλλήλων ή στρατιωτικών που προσλήφθηκαν ή κατατάχθηκαν αντίστοιχα, στο Δημόσιο μέχρι 31.12.1992 και παραμένουν στην υπηρεσία μετά τη συμπλήρωση 35ετίας αυξάνεται κατά 2,5% από (1/50) για κάθε έτος ασφάλισης πέραν του 35^{ου} έτους και μέχρι του 40ού έτους. Η προσαύξηση αυτή ισχύει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2015.

Νομοτεχνικά στην παραγρ. 2 του άρθρου αυτού η φράση «δεν ισχύει» να αντικατασταθεί με τη φράση «δεν χορηγείται».

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού.

Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο αυτό θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ), η οποία παρακρατείται μηνιαία κατά την καταβολή της σύνταξης που καταβάλλεται από το Δημόσιο και υπολογίζεται σε ποσοστό επί του συνολικού

ποσού της σύνταξης από 1.400,01 ευρώ και άνω. Για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης λαμβάνονται υπόψη τα ποσά του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008, καθώς και η τυχόν προσωπική και αμεταβίβαστη διαφορά. Τα ποσά της ΕΑΣ αποδίδονται στον Λογαριασμό του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008 μέχρι το τέλος του επόμενου από την παρακράτηση μήνα.

Υπενθυμίζεται ότι η επιβολή ειδικής μηνιαίας εισφοράς επί των καταβαλλομένων συντάξεων ως ένας τρόπος αυτοχρηματοδότησης του συνταξιοδοτικού συστήματος υιοθετήθηκε αρχικά με το ν. 2084/1992. Ειδικότερα με τη διάταξη του άρθρου 20 αυτού είχε επιβληθεί προσωρινή ειδική μηνιαία εισφορά στις συντάξεις και χορηγίες που καταβάλλονταν από το Δημόσιο από 1.1.1993, ενώ με το άρθρο 60 του ίδιου νόμου είχε επιβληθεί ειδική εισφορά στις συντάξεις των συνταξιούχων των φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης πλην ΟΓΑ και ΝΑΤ. Η δεύτερη εισφορά αποδιδόταν στον ΛΑΦΚΑ (άρθρο 25 παρ. 3 ν. 2556/1997), προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά οι ελλειμματικοί φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Για την πρώτη περίπτωση η νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκρινε ότι η εισφορά αυτή περιόριζε το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των συνταξιούχων του Δημοσίου χωρίς να αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση του ν. 2084/1992 ή του ν. 2592/1998 (με τον οποίο παρατάθηκε η επιβολή της) το δημόσιο συμφέρον ή η δημόσια ωφέλεια, που εξυπηρετείται, ή να συνδέεται η επιβολή της με κάποιο στοιχείο ανταποδοτικότητας, δηλ. συγκεκριμένου οφέλους, που πρόκειται να απολαύσουν οι ως άνω συνταξιούχοι, ώστε να δικαιολογείται η κατ' εξαίρεση

επιβολή του ως άνω περιορισμού, ενώ η διατήρηση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών οργανισμών κρίθηκε ότι καθιστούσε την εισφορά αυτή πόρο υπέρ τρίτων (ελλειμματικών ασφαλιστικών οργανισμών) και επομένως δεν επαγόταν άμεσα συνταξιοδοτικά οφέλη για τους συγκεκριμένους συνταξιούχους που υφίσταντο τον περιορισμό. Τελικά η ειδική αυτή μηνιαία εισφορά καταργήθηκε από 1.1.2004 και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση επιστράφηκαν τα ποσά που είχαν παρακρατηθεί από 1.1.2001 έως 30.6.2004. Για τη δεύτερη περίπτωση η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων έκρινε ότι με την επιβολή της ως άνω ειδικής μηνιαίας εισφοράς περιοριζόταν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα για λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι με τα ποσά αυτής καλύπτονταν τα ελλείμματα των ασφαλιστικών φορέων και διασφαλιζόταν η συνέχιση της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους τους.

Στην αιτιολογική έκθεση του παρόντος σχεδίου νόμου δεν περιέχεται καμία αιτιολογία σχετικά με την αναγκαιότητα επιβολής της ΕΑΣ στις συντάξεις, που καταβάλλει το Δημόσιο. Ενόψει του γεγονότος όμως, ότι στο άρθρο 38 του υπό κατάθεση προηγούμενου σχεδίου νόμου για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος με τον τίτλο «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα κ.λπ.» περιλαμβάνονται όμοιες διατάξεις, οι οποίες αφορούν την επιβολή της ΕΑΣ και στις συντάξεις του Δημοσίου, προτείνεται η συμπλήρωση της παρούσας αιτιολογικής έκθεσης με τις αντίστοιχες σκέψεις εκείνης. Προτείνεται επίσης η εναρμόνιση των λοιπών διατάξεων του παρόντος άρθρου με τις παραγράφους 5, 6 και 7 του άρθρου 38 του προηγούμενου σχεδίου νόμου για τη μεταρρύθμιση

του ασφαλιστικού συστήματος, με τις οποίες προβλέπεται η οικονομική και λογιστική λειτουργία του Λογαριασμού της ΕΑΣ, η έκδοση ΚΥΑ, με την οποία θα προβλέπεται η απόδοση της ΕΑΣ στον λογαριασμό, η διαδικασία μεταφοράς των ποσών στους ΦΚΑ, το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για την κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου κύριας σύνταξης, καθώς και ότι μετά το 2015 τα ποσά της ΕΑΣ θα αποτελούν έσοδο του ΑΚΑΓΕ, ο σκοπός του οποίου είναι η δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των ΦΚΑ από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Σημειώνεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αρμοδιότητα διενέργειας διαχειριστικών ελέγχων στον ΑΚΑΓΕ, καθώς και στο ειδικό κεφάλαιο αυτού, στο οποίο θα συγκεντρώνονται τα ποσά της ΕΑΣ.

Τέλος επισημαίνεται ότι η Ολομέλεια με τα Πρακτικά της 3^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της 24.6.2010 διατύπωσε τις ακόλουθες παρατηρήσεις για την ομοίου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 38 του προηγούμενου σχεδίου νόμου για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος: «Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του συγκεκριμένου άρθρου την ΕΑΣ επέβαλε η κρίσιμη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, για την αντιμετώπιση της οποίας έχει καταρτισθεί και εφαρμόζεται ένα πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης με κύριο στόχο τη σημαντική μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό του ΑΕΠ και τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους, που υποθηκεύουν το άμεσο και μακροπρόθεσμο μέλλον της εθνικής οικονομίας. Με το σχέδιο νόμου επιχειρείται ριζική αναμόρφωση του συστήματος ασφάλισης. Για την ομαλή μετάβαση από το ισχύον στο νέο σύστημα χωρίς να αντληθούν επιπρόσθετοι

πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό, υιοθετείται η λύση της αυτοχρηματοδότησης του υφισταμένου συστήματος με τη «συμβολή των συνταξιούχων από ένα επίπεδο σύνταξης και άνω, στην αντιμετώπιση των τρεχουσών οικονομικών δυσχερειών» (σελ. 15). Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (σελ. 11) χωρίς την παρέμβαση (βλ. ν. 3845/2010) το 2015 το σύστημα δεν θα μπορούσε να εκπληρώσει τις ετήσιες υποχρεώσεις του απέναντι στους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους. Με τα δεδομένα αυτά, κρίνεται ότι ο επιβαλλόμενος με τη διάταξη του άρθρου 38 παρ. 1 του σχεδίου νόμου περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, που είναι η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ελλειμματικών ασφαλιστικών φορέων και της καταβολής των ασφαλιστικών παροχών στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους. Μετά το 2015 όμως, τα ποσά της ΕΑΣ προβλέπεται να αποτελέσουν έσοδα του ΑΚΑΓΕ του άρθρου 149 του ν. 3655/2008, σκοπός του οποίου είναι η χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από 1.1.2019 και μετά για τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών. Είναι προφανές ότι το 2015 θα επανεκτιμηθεί εάν ο περιορισμός του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των συνταξιούχων του Δημοσίου εξακολουθεί να εξυπηρετεί λόγους δημοσίου συμφέροντος, δεδομένου ότι ο ΑΚΑΓΕ έχει θεσμοθετημένους και άλλους πόρους (βλ. άρθρο 149 παρ. 3 ν. 3655/2008), ενώ η διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών φορέων δεν στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στην επιβολή της ΕΑΣ, αλλά και στην απόδοση όλων των μέτρων που θα

ληφθούν στο πλαίσιο των δημοσιονομικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού συστήματος (βλ. ν. 3845/2010 και εισηγητική έκθεση αυτού)».

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε κατά πλειοψηφία την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί του άρθρου 12, μειωθούντων 2 μελών, ήτοι των Συμβούλων Χρυσούλας Καραμαδούκη και Μαρίας Αθανασοπούλου, οι οποίες διατύπωσαν τη γνώμη ότι η διάταξη του άρθρου 12 δεν ρυθμίζει συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και επομένως δεν χρήζει γνωμοδότησης από την Ολομέλεια.

Επί του άρθρου 13

Οι διατάξεις του άρθρου 13 δεν ρυθμίζουν συνταξιοδοτικά θέματα δημοσίων υπαλλήλων και στρατιωτικών και κατά συνέπεια δεν χρήζουν γνωμοδότησης από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επί των άρθρων 18 και 19

Με το άρθρο αυτό εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου και στους υπαλλήλους των ΟΤΑ, άλλων νπδδ, στο προσωπικό του ΟΣΕ και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων (του ν.δ. 3395/1955), δεδομένου ότι αυτοί υπάγονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ/τος 4277/1962 και του ν. 3163/1955, στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων. Τέλος, το άρθρο 19 αφορά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

Η Ολομέλεια μετά από διαλογική συζήτηση δέχθηκε ομόφωνα την εισήγηση της Συμβούλου Γεωργίας Μαραγκού επί των άρθρων 13, 18 και 19 του υπό κρίση σχεδίου νόμου.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

**Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας**

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ